

ת"פ 64781/06/19 - מדינת ישראל נגד ג'ולייט כיוף, אחמד כיוף

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 64781-06-19 מדינת ישראל נ' כיוף ואח'

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. ג'ולייט כיוף

2. אחמד כיוף באמצעות בא כוחם עו"ד יוסף חורי

גזר דין

כתב האישום:

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן, שגובש במסגרת הסדר דיוני, בעבירות הבאות:

הנאשם הורשע בעבירות של קבלת דבר במרמה (ריבוי עבירות) - לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

הנאשמת הורשעה בעבירות של סיוע לקבלת דבר במרמה (ריבוי עבירות) - לפי סעיף 415 רישא + סעיף 31 לחוק העונשין.

לפי עובדות כתב האישום, הנאשמים הינם בני זוג ומתגוררים יחד בביתם המשותף בעוספיא.

הנאשם הוא קרוב משפחה של המתלוננת.

עובר לחודש 04/2015 הייתה המתלוננת בקשר עם פלוני וחפצה בקשר זוגי עימו.

במהלך חודש 04/2015 הכירה המתלוננת את הנאשם ואת הנאשמת כמי ש"קוראת בקפה". היא הגיעה לביתם של הנאשמים, והנאשמת "פתחה" למתלוננת בקפה. הנאשמת אמרה למתלוננת כי בוצע בה מעשה בעבר, שמפריע לה להתחתן, ובסיום הפגישה ביניהן אמרה לה כי עליה לחזור ל"קריאה" נוספת בה תיבדק ההתקדמות בעניין.

בהמשך, הגיעה המתלוננת מספר פעמים לבית הנאשמים, שם פגשה באחרונים. במהלך המפגש הראשון ביניהם, טען הנאשם, כי הוא בעל יכולות כישוף ויכול לסייע לה, בעוד הנאשמת אמרה שנעשה במתלוננת כישוף רע.

הנאשם הציג בפני המתלוננת מצג שווא לפיו יפעל לקידום הקשר הזוגי שלה עם פלוני, ובתמורה לאמור דרש, כי המתלוננת תעביר לנאשמים כספים, והכל בסיוע הנאשמת, אשר אפשרה את מצג השווא, הקלה עליו ותרמה ליצירת התנאים לשם עשיית מעשה המרמה.

החל מחודש 04/2015 ועד לחודש 12/2015, הציגו הנאשם, בסיוע הנאשמת, בפני המתלוננת, מצג שווא לפיו הם פועלים לקדם את הקשר הזוגי שלה מול פלוני. במסגרת מצג השווא, עשה הנאשם מעשים הנחזים להיות מעשי כישוף, כאשר הוא מציג בפני המתלוננת מצג שווא לפיו הצליח להוריד את הכישוף ממנה, וזאת בנוכחות הנאשמת, אשר סייעה לו בכך, תוך שהיא מאפשרת את מצג השווא ומקלה עליו. במקביל, במסגרת מצג השווא, הנאשמת המשיכה "לקרוא" בקפה למתלוננת.

כמו כן, במסגרת מצג השווא, שלח הנאשם הודעות למתלוננת ממנו הנחזה להיות של פלוני; כמו כן, הנאשם אמר למתלוננת כי הם נעזרים בדמויות אחרות לצורך קידום הקשר הזוגי שלה עם פלוני, וכי עליה למסור להם סכומי כסף גם עבורם, כאשר בחלק מהמקרים נעשה הדבר בנוכחות הנאשמת, אשר אפשרה את ביצוע המרמה והקלה עליו.

המתלוננת, אשר האמינה למצג השווא שהוצג בפניה על ידי הנאשמים, מסרה להם החל מחודש 04/2015 ועד לחודש 12/2015, סכומי כסף שונים, המצטברים לסכום כולל של מאות אלפי שקלים.

עד כאן האישום הראשון המיוחס לשני הנאשמים.

הנאשם הורשע בנוסף לאישום הראשון לעיל, על פי הודאתו, באישום שני, בעבירות של קבלת דבר במרמה (ריבוי עבירות) - לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין.

על פי עובדות האישום השני, המתלון הינו שכנם של הנאשמים. בין השנים 2013-2014 במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, המתלון סבל מבעיות אישיות, ולצורך פתרון, פנה לנאשם.

המתלון סיפר לנאשם כי הוא מעוניין בסיוע והנאשם הציג בפני המתלון מצג שווא לפיו הוא יכול לסייע לו תמורת תשלום.

המתלון, אשר האמין למצג השווא שהוצג לו על ידי הנאשם, מסר לו במהלך התקופה, סכומי כסף המצטברים לסכום כולל של כ-40,000 ₪.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה רישום פלילי של הנאשם (ת/1).

ההגנה הגישה אישור המעיד כי הנאשם מטופל במרכז לנפגעי סמים (נ/1).

טענות הצדדים:

המאשימה חזרה על עובדות כתב האישום המתוקן והתמקדה באישום הראשון, החמור מבין השניים והמיוחס לשני הנאשמים.

בטיעוניה, טענה המאשימה, כי במעשיהם פגעו הנאשמים בקניינה של המתלוננת וכן באוטונומיה של האחרונה. נטען, כי חומרת מעשי הנאשמים מתבטאת במשחק הממושך שעשו השניים ברגשותיה ונפשה של המתלוננת, ששיוועה לקשר

רומנטי וחשפה בפני הנאשמים את רצונותיה הפרטיים והרגישים ביותר. המאשימה הפנתה לעדות המתלוננת שנשמעה בפני בית המשפט.

המאשימה הפנה לפסיקה המשקפת לדידה את מדיניות הענישה ההולמת במקרים דומים. אשר למתחמי הענישה בענייננו, עתרה המאשימה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 18-36 חודשים עבור הנאשם 1, ומתחם הנע בין 9-18 חודשי מאסר עבור הנאשמת 2.

ביחס לאישום השני הנוגע לנאשם 1, עתרה המאשימה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 9-18 חודשי מאסר.

בכל הנוגע למיקום עונשם של הנאשמים בתוך המתחמים, טענה המאשימה כי בשים לב להרשעותיו הקודמות של הנאשם, יש לקבוע את עונשו במרכז מתחם הענישה המוצע. ביחס לנאשמת, נטען כי יש למקם את עונשה בתחתית מתחם הענישה המוצע.

עוד ציינה המאשימה, כי הצדדים לא הצליחו להגיע לסולחה או להסדר פיצוי כלשהו, כך שהמתלוננת לא קיבלה פיצוי מהנאשמים עד היום. המאשימה ביקשה כי בית המשפט יתייחס לנזק הרגשי שנגרם לנאשמת ביחס לרכיב ענישה זה.

מנגד, הפנתה ההגנה לתיקון המשמעותי שנעשה בכתב האישום המקורי, בעיקר ביחס לנאשמת. נטען, כי הסדר הטיעון הדיוני גובש כתוצאה מקשיים בעדותה של המתלוננת, אליהם נחשף בית המשפט.

עוד נטען, כי המאשימה עותרת לקביעת עונשי מאסר שהם עונשים מקסימליים לפי הפסיקה לעבירות המיוחסות לנאשמים ולריבוי העבירות אין השלכה לעניין קביעת מתחם הענישה.

בנוסף, טענה ההגנה כי הרקע למעשים והמניע העומד מאחוריהם הייתה התמכרותו של הנאשם לסם ההירואין. כיום הוא בגמילה, מטופל ועובר הליך שיקומי והטלת עונשים חמורים תפגע בתהליך הממושך שעבר.

נטען כי לנאשמת לא נגרמה פגיעה נפשית כתוצאה מהמעשים וזאת ניתן ללמוד מכך שהמאשימה לא הציגה ראיות לנזק שכזה במסגרת הראיות לעונש.

אשר לנזק, נטען כי מדובר בנזק ממוני בלבד וכי ישנם מגעים לסולחה בין הצדדים.

המתלוננת עצמה ביקשה מבית המשפט שלא ישית עונשי מאסר על הנאשמים.

כמו כן, נטען כי למעשים לא קדם תכנון, המתלוננת היא שהגיעה לבית הנאשמים לבקשת סיוע.

ההגנה עתרה לקביעת מתחם ענישה ביחס לנאשם הנע בין מאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר ואילו לנאשמת מחצית ממתחם זה, והפנתה לפסיקה התומכת לשיטתה במתחמים אלו.

עוד צוין כי הנאשמים הודו בכתב האישום המתוקן ונחסך זמן שיפוטי יקר והעדתם של עדים רבים.

בנוסף, נטען כי מדובר במעשים שאירעו לפני כ-7 שנים ויש להתייחס לשיהוי בהגשת כתב האישום בעניינם.

אשר לנסיבותיהם האישיות של הנאשמים, טענה ההגנה כי מדובר בנאשמת המנהלת אורח חיים נורמטיבי, אמא ל-3

ילדים, אחד מהם קטין בן 11; הנאשם, השתקם מאז, עובד ומפרנס את משפחתו.

ההגנה ביקשה להתחשב בקשיים הכלכליים של הנאשמים, אשר לחובתם חובות בהוצאה לפועל. הנאשם עשה שימוש בכסף ממעשי המרמה לרכישת סמים. הנכס של אימו של הנאשם מעוקל לטובת משפחת המתלוננת אשר הגישה נגדם תביעה אזרחית.

אשר לעברו הפלילי של הנאשם, נטען כי זה אינו מחמיר וכי מיום הגשת כתב האישום לא נפתחו תיקים חדשים נגד הנאשמים.

אשר לאישום השני, ביקשה ההגנה לקבוע את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה, היינו מאסר מותנה. ההגנה ביקשה כי בית המשפט יתחשב בהליך השיקום שעבר הנאשם, אף בהיעדר תסקיר שירות המבחן, ויטיל על הנאשם ענישה על דרך של עבודות שירות.

דבר הנאשמים בטרם מתן גזר הדין:

הנאשמת ביקשה סליחה והביעה חרטה על מעשיה. עוד אמרה הנאשמת, כי היא תחזיר למתלוננת את הכספים שנטלה ממנה וכי הן עשו סולחה. היא אינה קוראת עוד בקפה, וכיום היא אחרי תאונת דרכים קשה שעברה, מטופלת תרופתית למכאוביה הפיזיים וכן נפשית.

הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו ומסר כי באותה תקופה היה מכור לסמים קשים. הנאשם תיאר הליך גמילה שעבר, וכי כיום הוא מטופל באדולן, שומע הרצאות ונותן הרצאות. לגבי הכסף, מסר כי יעשו את המקסימום על מנת להשיבו. הנאשם מסר כי מצבם הכלכלי אינו טוב.

דין והכרעה עונשית:

ריבוי אירועים (סעיף 40ג לחוק העונשין):

אין מחלוקת בין הצדדים כי שני האישומים מהווים אירועים שונים ויש לקבוע מתחם ענישה נפרד עבור כל אחד מהם בכל הנוגע לנאשם.

אציין כי בהתאם לאמות המידה שנקבעו בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014), מדובר בשני אירועים שונים, שהתרחשו בזמנים שונים, נגד מתלוננים שונים, ועל כן מובחנים זה מזה בזמן ובזהות הקורבנות.

אציין, כי לאחר קביעת מתחמי הענישה השונים ביחס לנאשם, יגזר על הנאשם עונש כולל אחד ביחס לשני האישומים.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

הערך החברתי המוגן שנפגע בעבירות מרמה, הוא חופש הבחירה של האדם, אשר נשלל ממנו עקב מעשה המרמה. מעשה המרמה, פוגע ברצונו החופשי, שכן, אם היו נפרשות בפניו כל העובדות לאשורן, היה פועל אחרת (ע"פ

2333/07 תענך נגד מדינת ישראל (2010); ע"פ 8573/96 מרקדו נגד מדינת ישראל (1997).

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

נקודת המוצא העונשית היא הוראת המחוקק. העונש הקבוע בחוק בצידה של עבירת קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין, הוא שלוש שנות מאסר ואילו העונש עבור סיוע לעבירה זו הוא מחצית העונש.

בפסיקה הנוהגת בעבירות מסוג זה, קיים מנעד רחב של ענישה, הנע בין עבודות שירות ועד למאסרים ממושכים, כאשר רף הענישה נגזר ממידת חומרתו של האירוע העברייני, תדירות והיקף המרמה, ומיהותו של העברין. ככל שמדובר באירוע חמור יותר המאופיין במספר רב של עבירות, והיקף מרמה וגזל גדולים, ומדובר בעברין מרמה בעל עבר פלילי מכביד, הנטייה בפסיקה היא להשית עונשי מאסר ממושכים. להלן סקירה קצרה של הענישה, מהכבד לקל:

· ת"פ (שלום רחובות) 33760-01-19 **פרקליטות מחוז מרכז נ' פלוני** (10.02.2020) - דובר בנאשם שהציג עצמו בכזב, כמיסטיקן וקבליסט, בעל מומחיות ב"החזרת אהבות", אשר הורשע בביצוע 24 אישומים של מרמה בנסיבות מחמירות, התחזות, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר ואימים. הוטלו על הנאשם 40 חודשי מאסר בפועל, לצד הפעלת מאסרים מותנים, ובסך הכל - 52 חודשי מאסר בפועל.

· ת"פ (שלום ת"א) 15128-08-14 **מדינת ישראל נ' אבישג עפרה פרנג'יל** (4.3.2015) - הנאשמת הורשעה לאחר ניהול הוכחות ב-3 עבירות של סחיטה באימים שהביאה לידי מעשה, וב-3 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. שם דובר בנאשמת שבמשך שנתיים נהגה הנאשמת לפרסם עצמה במקומון בתור "מוציאה כישופים קשים ע"י שדים ומחזירה אהבות". לאחר ששלוש המתלוננות פנו אליה לצורך קבלת "טיפול" אותם התיימרה לספק, הנאשמת דרשה וקיבלה מהן סכומי כסף הנאמדים במאות אלפי שקלים, תוך הצגת מצגי שווא לפיו הכספים ישמשו למימון עלות "הטיפולים", הכנת חומרים וכיו"ב. וכן איימה על המתלוננות שאם לא תשלמנה את הסכומים שדרשה, יבולע להן ולבני משפחותיהן, בכל מיני דרכים על-טבעיות. באותו מקרה קבע בית המשפט מתחם ענישה הנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל עבור כל אירוע בנפרד ועל הנאשמת הוטלו 30 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים.

· ת"פ (שלום נתניה) 55748-11-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (17.9.2014) - דובר על נאשם שהורשע בשלושה אישומים בביצוע עבירות מרמה חמורות ונדון לעונש של 45 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה דובר על נאשם שהציג עצמו בכזב בפני קורבנות פוטנציאליים כאיש קבלה הניחן בכוחות מיוחדים, בהמשך הציג מצגי שווא לפיהם בדק את מצבם של המתלוננים על פי תורת הקבלה ומצא כי הוטל עליהם או על קרוביהם "כישוף" ובתוך כך גזל מהם כספים. בית המשפט קבע בעניין זה כי מעשיו של הנאשם מאופיינים במידה גבוהה של אשם.

· ת"פ 1352/07 **מ"י נ' נימר רמדאן** (29.4.08) - שם נדון הנאשם בגין 10 אישומים לפיהם במשך כשנתיים הציג עצמו הנאשם בפני קורבנותיו כבעל יכולות מיסטיות ובכלל זה היכולת להסיר כישופים ועין הרע. לנאשם היה עבר פלילי. בית המשפט הטיל עליו 54 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לקנס, פיצוי ומאסר מותנה.

יצוין, כי למרות הדימיון הכללי לנדוננו, מקרים אלו הינם מקרים חמורים יותר מהמקרה שבפניי, הן ביחס לעבירות

המיוחסות לנאשמים, הן ביחס להיקף העבירות והאישומים שיוחסו להם, והן באשר למיהות העבריינים, שהיו לרוב בעלי עבר פלילי מכביד ובתחום המרמה.

להשלמת התמונה ביחס למדיניות הענישה הנוהגת, אפנה גם לפסיקות המשקפות גישה עונשית מתונה יותר בעבירות דומות.

רע"פ 8778/18

שאוּש נ' מדינת ישראל (24.12.2018) - אושר מתחם שבין 5 לבין 12 חודשי מאסר בגין מעשי מרמה כלפי שניים בסכום כולל של 80,000 ₪. על הנאשם באותו ענין נגזרו 6 חודשי מאסר בפועל, פיצוי בגובה כמחצית הסכום וכן קנס של 3,000 ש"ח. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

רע"פ 10157/16 **משעלי נ' מדינת ישראל** (3.1.17) - דובר על נאשם שהורשע בשלושה מקרים שונים, כלפי שלושה מתלוננים שונים בעבירות של התחזות לאחר, (2 עבירות); זיוף וקבלת דבר במרמה (3 עבירות). בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם והטיל עליו שנת מאסר. רשות הערעור נדחתה וצוין כי העונש מאוזן מולו הייתה ערכאת הערעור ממצה עימו את הדין, עונשו היה חמור יותר.

רע"פ 8443/15 **יצחק חגולי נ' מדינת ישראל** (15.12.2015) - נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקשת אשר הורשע בשתי עבירות של קבלת דבר במרמה ועבירה של שיבוש מהלכי משפט ונדון ל-3 חודשי מאסר, לריצוי על דרך של עבודות שירות.

רע"פ 2470/13 **פרוגה נ' מדינת ישראל** (5.5.13) דובר בנאשם שעבד בחברת ביטוח, הנפיק תעודות ביטוח במרמה. הנאשם הורשע על פי הודאתו ונגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, חרף העדר עבר פלילי והגשת כתב האישום בשיהוי. בית המשפט המחוזי דחה ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש ובקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

עפ"ג (מחוזי חי') 55191-01-19 **נאסף עוסמאן נ' מדינת ישראל** (26.02.2019) - נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה אחת של קבלת דבר במרמה, לאחר שגרם באמצעות מצג שווא למתלונן להעביר בעלות על רכבו על שם הנאשם, אשר מכר את הרכב לאחר וזאת מבלי ליתן למתלונן את התמורה הכספית שהוסכמה עבור הרכב. הנאשם נדון ל-6 חודשי מאסר בפועל, 7 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי המתלונן בסכום של 80,000 ₪.

עפ"ג (מרכז)

61455-05-18 **נצאצרה נגד מדינת ישראל** (6.11.18) - שם דחה בית המשפט המחוזי את ערעורה של הנאשמת, אשר הורשעה בביצוע עבירות של קשר לעשות עוון וניסיון לקבל דבר במרמה, בכך שקשרה קשר עם אחרת שתיגש במקומה לבצע את מבחן התיאוריה. בית משפט השלום דחה את המלצת שירות המבחן לבטל הרשעתה של הנאשמת, צעירה נעדרת עבר פלילי, בהריון ומשולבת בתעסוקה קבועה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלוות, והטיל על הנאשמת חודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד מאסר מותנה

וקנס ע"ס 1,500 ₪. בית המשפט המחוזי קבע כי לא נפלה כל שגגה בהחלטתו של בית משפט השלום.

כן ראו ת"פ

16821-08-19 **מדינת ישראל נ' אבו מדיגם** (9.5.2021) - בית המשפט גזר על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 1,000 ₪.

מן העת

האחרונה ת"פ (שלום ת"א) 35433-05-19 **מדינת ישראל נ' Lemlem Asfaha Engudom** (03.03.2022) - שם הורשעה הנאשמת בשתי עבירות של קבלת דבר במרמה, לאחר שהציגה את עצמה כעובדת האומות המאוחדות והציעה למתלוננים לטפל עבורם בבקשות לקבלת אשרת שהייה (ויזה) תמורת תשלום. באותו מקרה הגיעו הצדדים להסדר טיעון סגור של 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות וזאת בשים לב לנסיבותיה האישיות המיוחדות של הנאשמת - נסיבות חיים קשות, עבר נקי, ניכור ממשפחתה וחלוף הזמן.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין):

הנאשם הוא המבצע העיקרי של העבירות, כאשר לנאשמת מיוחסות עבירות סיוע בלבד, על ידי כך שאפשרה והקלה על ביצוע המעשים שבוצעו נגד המתלוננת.

מעשיהם של הנאשמים אופיינו בתכנון ובתחכום, שעה שניצלו את מצוקתה הנפשית של המתלוננת, והציגו בפניה מצג שווא לפיו הם יכולים לסייע לה בפתרון בעיותיה הרומנטיות.

אלמנט התכנון בא לידי ביטוי גם בכך שמסרו למתלוננת כי נעשה עליה "כישוף רע" המונע ממנה להתחתן והפצירו בה לשוב לפגישות נוספות לבדיקת התקדמות הנושא.

מדובר במעשים שבמהלכם גבו הנאשמים מהמתלוננת כספים המצטברים סכום כולל של מאות אלפי שקלים (סעיף 9 לכתב האישום המתוקן), עבור שירותי "קריאה בקפה" ומתוך מצג שווא לפיו יורידו כישוף רע מעליה ויסייעו לה בפתרון בעיותיה.

כמו כן, הנאשם שלח הודעות למתלוננת מטלפון סלולרי שהיה ברשותו, כאשר הוא מתחזה להיות פלוני, בחיר ליבה של המתלוננת, וכן ביקש ממנו לשלם כספים נוספים בטענה כי הם נעזרים בדמויות אחרות לקידום הקשר של המתלוננת עם אותו פלוני. כל אלה משקפים מידה גבוהה של תחכום ומרמה.

אף האישום השני, המיוחס לנאשם בלבד, הינו אירוע מתמשך, במהלכו הציג הנאשם מצג שווא למתלונן לפיו הוא יכול לסייע לו בפתרון בעיותיו האישיות, ועל ידי כך קיבל במרמה מהמתלונן סכומי כסף המצטברים לסכום של - 40,000 ₪.

מעשיהם של הנאשמים גרמו למתלוננים לנזק כספי רב, בסכומים של עשרות ומאות אלפי שקלים.

כמו כן, יש ליתן משקל גם לנזק הנפשי שנגרם למתלוננת שכן לא מדובר במקרה מרמה שבו קיים ריחוק בין קורבן

העבירה לבין העברין המרמה. מדובר במתלוננת שהינה קרובת משפחה של הנאשם, אשר מכירה את זוג הנאשמים ממקום מגוריהם בעספיא ואשר פנתה אליהם מתוך מצוקה אישית ולאחר שחשפה ושיתפה את הנאשמים בנבכי ליבה ונפשה.

בנוסף, המניע לביצוע מעשי המרמה היה בצע כסף בלבד, הנאשם מסר כי באותה תקופה היה מכור לסמים וכי כל הכספים שהתקבלו מהמתלוננים הוצאו לצרכי רכישת הסמים והזנת התמכרות הנאשם לסמים.

נסיבות נוספות לצורך קביעת מתחם העונש (סעיף 40יב לחוק העונשין):

לפי הוראת סעיף 40יב לחוק העונשין, אין בהוראת סעיף 40ט הדנה בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, ובהוראת סעיף 40יא הדנה בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, כדי לגרוע מסמכות בית המשפט, לשקול נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה, לקביעת המתחם, או נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה לשם גזירת העונש.

לפיכך, בתוקף סמכותו האמורה של בית המשפט, נלקחה בחשבון העובדה שהמתלוננת עצמה הפצירה בבית המשפט שלא ימצה את הדין עם הנאשמים, ויש להתחשב בעמדתה, במיוחד כשזו לא הופרחה לחלל האוויר כלאחר יד, אלא לאחר שניתנה למתלוננת להיוועץ ולבחון את עמדתה.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

בנסיבות שבפניי, נמצא כי מתחם העונש ההולם באישום הראשון, ביחס לנאשם נע בין 6 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר וכן ענישה נלווית, הכוללת מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים, ואילו מתחם הענישה ההולם לנאשמת, אשר הורשעה בעבירות של סיוע למעשי הנאשם, הוא מחצית ממתחם הענישה שנקבע לנאשם, היינו מתחם שנע בין 3 חודשי מאסר ועד 9 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית כאמור.

אשר לאישום השני הרלבנטי לנאשם בלבד, מצאתי לקבוע את מתחם הענישה בשל אירוע זה לנאשם בטווח הנע בין 3 חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים. עם זאת, על הנאשם יוטל עונש כולל אחד ביחס לשני האישומים.

חריגה ממתחם העונש ההולם לקולה או לחומרה (סעיפים 40ד ו-40ה לחוק העונשין):

אין בפניי טעמים המצדיקים חריגה ממתחם העונש ההולם לחומרה.

אין גם טעמים לחרוג מהמתחם לקולה, שכן, לא הונחה בפניי תשתית כלשהי המבססת זאת, בהתאם לסעיף 40ד לחוק העונשין, אם כי בגזירת העונש, יש להתחשב בתהליך השיקומי שעבר הנאשם.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, מצאתי לקחת בחשבון את העובדה כי לנאשמים 3 ילדים, אחד מהם

קטין בן 11, ואת הקשיים הכלכליים אליהם נקלעו בני המשפחה.

הנאשם מטופל במרכז לנפגעי סמים ומאז ביצוע העבירות, לפני שנים רבות, נראה כי השתקם, אין רישום של הרשעה בעבירות נוספות, לרבות עבירות סמים, וזאת בשים לב שבעיית הסמים של הנאשם הייתה ברקע המעשים מושא כתב האישום.

יחד עם זאת, לא מצאתי כי הליך הגמילה של הנאשם, יש בו כדי לגרום לחריגה ממתחם הענישה מטעמי שיקום, אשר בשל הנסיבות שפורטו, נקבע ממילא על הצד המקל, בתחתית המתחם.

עוד נמצא ליתן משקל לחלוף הזמן שעבר מאז בוצעו העבירות.

מדובר בעבירות שבוצעו בין השנים 2013-2015, כאשר כתב האישום הוגש בשיהוי ניכר רק בשנת 2019.

כמו כן, יש להתחשב בקביעת מיקום העונש במתחם, בכך שלנאשמת אין עבר פלילי, ואילו לנאשם הרשעות קודמות, האחרונה שבהן, משנת 2016;

יש להתחשב בהודאת הנאשמים בכתב האישום המתוקן, ונטילת אחריות על מעשיהם. אמנם ההודאה בוצעה בשלב שלאחר תחילת עדות המתלוננת, אך עם זאת עדיין חסכה בשמיעת עדותה ובעדות עדים נוספים ובזמן שיפוטי יקר.

עוד יצוין, כי במועד הצגת הסדר הטיעון הדיוני, ציינה המתלוננת, כי היא מעוניינת בסולחה, וכן אחיה של המתלוננת ציין, כי הייתה סולחה בין הצדדים, מלבד השבת הכספים. יחד עם זאת, לא הוצג בפני הסכם סולחה קונקרטי, וב"כ המאשימה מסר לבית המשפט, כי הצדדים לא הצליחו להגיע להסכם סולחה, או הסדר פיצוי כלשהו, וכי המתלוננת לא קיבלה כל פיצוי עד היום.

העונש המתאים (סעיף 40ד (2) לחוק העונשין):

העונש המתאים בנסיבות העניין, חייב לשקף את חומרת הנסיבות ומידת האשם שהפגינו הנאשמים באירועים, כמו כן את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות וכן חייב העונש המתאים להלום את יתר הנסיבות האישיות של הנאשמים והכל כפי שפורט בהרחבה לעיל.

אשר לנאשם 1, ממכלול השיקולים שפורטו לעיל, ראוי היה להטיל עליו עונש הממוקם במרכז מתחם הענישה שנקבע, הכולל רכיב של מאסר ממשי. יחד עם זאת, בשים לב להליך השיקום הארוך והמוצלח שעבר, כמוכח מהשנים הרבות בהן לא הסתבך עם החוק, ולא נרשמה לחובתו עבירה מתחום הסמים, נמצא, ולא בלי התלבטות, להקל בעונשו במובן זה שהוא ימוקם בתחתית מתחמי הענישה המוצעים, וזאת על מנת להימנע משליחתו לריצוי מאסר מאחורי סורג ובריח, העלול לפגוע בתהליך השיקום המוצלח שעבר.

אשר לנאשמת 2, על יסוד מקבץ הנסיבות שפורטו לעיל בעניינה, נמצא כי יש לקבוע את עונשה בתחתית מתחם הענישה שנקבע.

לצד מרכיבים עונשיים אלה, ובהעדר פיצוי מוכח ששולם למתלוננים, על אף הזמן הרב שניתן לצדדים לגבש הסכם סולחה/פיצוי, והצהרותיהם בדבר רצונם לפצות, ובשים לב להודאתם כי גזלו מהמתלוננת מאות אלפי שקלים (סעיף 9

לכתב האישום המתוקן), והודאת הנאשם כי גזל מהמתלון - 40,000 ₪ (סעיף 5 לאישום השני), יש להטיל על הנאשמים לפצות את קורבנותיהם.

כמו כן, יש להטיל על השניים עונשים צופי עתיד, מרתיעים וממשיים, שיהיה בהם כדי לשקף להם את המחירים שהם עלולים לשלם, באם ימעדו בשנית.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם -

9 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות ב- "בית החסד חיפה" פל-ים 10 חיפה.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 2/8/22 בשעה 08:00 בפני הממונה על עבודות השירות בכלא מגידו.

הנאשם מוזהר בחובת ההקפדה בהתייצבות לעבודות השירות, בחובתו להישמע להנחיות המעסיק ו/או הממונה על עבודות השירות, לאיסור צריכת חומרים משכרים במהלך ריצוי העבודות, ומובהר לו, כי באם יפר את ההוראות, ניתן יהיה להפקיע מנהלית את עבודות השירות והוא ירצו את יתרת המאסר בכליאה ממשית.

10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יורשע בתוך תקופה זו בעבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין ו/או כל עבירת מרמה ו/או הונאה המנויות בסימנים ו' ו-ז' לפרק י"א לחוק העונשין, לרבות ניסיון לעבור עבירה מעבירות אלו.

מחייב את הנאשם לשלם פיצויים למתלוננים כדלקמן:

הנאשם ישלם למתלוננת עדת תביעה מס' 1, פיצוי בסך של - 175,000 ₪.

הנאשם ישלם למתלונן עד תביעה מס' 8, פיצוי בסך של - 40,000 ₪;

כל אחד מרכיבי הפיצוי שלעיל, ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1/9/22 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. פיגור יעמיד את מלוא הפיצוי לפירעון מיידי והוא ייגבה כדרך שגובים קנס.

הנאשמת -

3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות בעמותת "ציפור הנפש" ברח' שד' אבא חושי 5, עוספיא.

הנאשמת תתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 26/10/22 בשעה 08:00 בפני הממונה על עבודות השירות בכלא מגידו.

הנאשמת מוזהרת בחובת ההקפדה בהתייצבות לעבודות השירות, בחובתה להישמע להנחיות המעסיק ו/או הממונה על עבודות השירות, לאיסור צריכת חומרים משכרים במהלך ריצוי העבודות, ומובהר לה, כי באם תפר את ההוראות, ניתן יהיה להפקיע מנהלית את עבודות השירות והיא תרצה את יתרת המאסר בכליאה ממשית.

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורה, והתנאי הוא שהנאשמת לא תורשע בתוך תקופה זו, בעבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין ו/או כל עבירת מרמה ו/או הונאה המנויות בסימנים ו' ו- ז' לפרק י"א לחוק העונשין, לרבות ניסיון לעבור עבירה מעבירות אלו.

מחייב את הנאשמת לשלם למתלוננת עדת תביעה מס' 1, פיצוי בסך של - 175,000 ₪

הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1/9/22 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. פיגור יעמיד את מלוא הפיצוי לפירעון מיידי והוא ייגבה כדרך שגובים קנס.

למען הסר ספק, מובהר, כי סכומי הפיצויים שנפסקו לחובת הנאשמים מצטברים זה לזה, ואין בפיצוי שנפסק בהליך זה כדי לגרוע ו/או לפגוע בכל הליך אזרחי התלוי ועומד בין הצדדים, ולכל צד שמורות זכויותיו.

המזכירות תשלח עותק מהחלטה זו לממונה על עבודות השירות.

התביעה תעדכן את המתלוננים בגזר הדין ובפיצוי שנפסק להם.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ב, 20 יולי 2022, במעמד הצדדים.